

Oddanost.

„Bud' vůle Tvá!“ Lidé, věřící v Boha, říkají tato slova v oddanosti! V jejich hlasu chvěje se při tom vždy určitá žalost, nebo je skryta v jejich myšlenkách a citech. Tato slova jsou používána téměř výhradně tam, kde panuje **bolest**, která jest **neodvratná**. Tam, kde člověk poznává, že proti tomu nemůže nic dělat.

Je-li věřícím, říká pak v nečinné oddanosti: „**Bud' vůle Tvá!**“

Není to však pokora, s níž takto mluví, nýbrž tato slova mají vytvořiti sebeuklidnění v nějaké věci, ve které sám je bezmocný.

To je původ oddanosti, které člověk v takovém případě dává výraz. Kdyby mu však byla dána sebemenší možnost, aby něco na tom změnil, tak by se neptal po vůli Boží a oddanost by se velmi rychle změnila ve formu: **Má** vůle se staň!

Takový je člověk! ... ne jiný.

„Pane jak chceš, tak nalož se mnou!“ Takové a podobné zpěvy slyšíme často při pohřbech. V nitru nese však každý utrpením stížený člověk neochvějné chtění: „Kdybych to mohl změnit jinak, tak bych to ihned udělal!“

Lidská oddanost není **nikdy** pravá. V nejhlubších základech lidské duše je zakotven pravý opak. Je tam vzpoura proti osudu, který ji postihuje. A právě toto vzepření stává se utrpením, které ji „tlačí dolů“ a ohýbá.

Nezdravost v tomto dění spočívá ve falešném používání smyslu slov: „Bud' vůle Tvá!“ Nepatří tam, kde jich člověk i církve používají.

Vůle Boží je v zákonech tohoto stvoření! Jakmile tedy člověk řekne „Bud' vůle Tvá,“ pak řekl totéž jako ujištění: „Chci dbáti Tvých zákonů ve stvoření a chci jich následovati!“ Dbáti zákonů však znamená šetřiti jich a to vyžaduje žítí podle nich! Jen tak může člověk dbáti vůle Boží!

Aby jí mohl dbát, chce-li podle ní žítí, pak musí ji v první řadě také **znáti!**

Ale to jest právě onen bod, který pozemské lidstvo zanedbává nejhorsím způsobem! Člověk se dosud nikdy nestaral o Boží zákony ve stvoření! Nestaral se tedy o svatou vůli Boží! A přece vždy znovu a znovu říká: „Bud' vůle Tvá!“

Vidíte, jak bezmyšlenkovitě vystupuje pozemský člověk vůči Bohu! Jak nesmyslně snaží se používat vznešených slov Kristových. Pronáší je s kňouráním, často ohýbaje se v bolestech, cítě se jako poražený a bitý, nikdy však v radostném činu!

„Bud' vůle Tvá“ ve skutečnosti znamená: „Chci podle toho působit,“ nebo „chci Tvou vůli plnit!“ Právě tak dobře možno také říci: „Chci poslouchati Tvé vůle!“

Kdo však poslouchá, ten také něco **dělá**. Poslušný není nečinným, jak již slovo samo to vyjadřuje. Poslušný **něco provádí**.

Jakmile však člověk **dneška** praví „bud' vůle Tvá“, tu sám „nechce dělat nic“, nýbrž vkládá do těchto slov ve svém citu smysl: „Já počkám, učiň to Ty!“

V tom cítí se velikým, věří, že překonal sám sebe a „podřídil se“ vůli Boží. Člověk se domýšlí, že je tím nade všechno povznesen a věří, že se tím vysoko vyšinul.

Všichni tito lidé jsou však nepotřební slaboši, zahaleči, blouznivci, fantasti a fanatikové. Nejsou to však upotřebitelné údy ve stvoření! Patří mezi ty, kteří při soudu musí býti zavrženi, neboť nechtějí býti **dělníky** na vinici Páně! Pokora, kterou se vychloubají, je pouze lenost. Jsou to líní služebníci!

Pán však požaduje **život**, který jest v pohybu! –

Oddanost! Toto slovo neplatí vůbec pro věřící v Boha! Jen dejte na jeho místo „radostné chtění!“ Bůh nechce od lidí tupou oddanost, nýbrž radostnou činnost!

Podívejte se jednou správně na tak zvané „Bohu oddané“. Jsou to pokrytci, kteří nosí v sobě velikou lež!

Co je jim platný jejich oddaný pohled vzhůru, když tento pohled současně pohlíží lstivě, chtivě, pyšně, domýšlivě a se zlým úmyslem na své okolí! Něco takového přináší **dvojnásobnou** vinu.

Oddaní mají lež v sobě. Oddanost nelze sjednotiti s „duchem“! Tedy také ne s lidským duchem! Všechno co je „duch“, nemůže vůbec nikdy v sobě probudit k životu schopnost pravé oddanosti! Každý pokus zůstane jen umělým, tedy sebeklamem, nebo vědomým pokrytectvím! Nikdo však nemůže to opravdově procítit, poněvadž lidský duch, jako duchovně jsoucí, to nedokáže. Tlak, jemuž je vystaven lidský duch, nedovolí, aby přišla k vědomí schopnost oddanosti, poněvadž k tomu je tento tlak příliš silný. A proto nemůže člověk oddanost

vykonávati.

Oddanost jest schopnost, která je pouze v bytostném! K výrazu přichází plně jen u zvířete. **Zvíře** jest oddané svému pánu! Duch však tohoto označení nezná! Proto zůstane také oddanost u člověka **vždy** nepřirozená.

Námahou a přísností byla vštěpována oddanost otrokům, poněvadž ti byli postaveni na roveň zvířatům, kupovali a prodávali se jako osobní majetek. Ve skutečnosti nemohla však býti v těchto otrocích oddanost nikdy. Byla to buď tupost, věrnost nebo láska, která se skrývala pod projevem oddanosti. Nebyla to však nikdy opravdová oddanost. Otroctví jest mezi lidmi nepřirozené.

Oddanost bytostného nachází v duchovnu své stupňování ve vědomé a chtěné **věrnosti!** To, co znamená v bytostném oddanost, tím jest v duchovnu věrnost!

Oddanost nepřisluší člověku, protože člověk je z ducha! Dávejte jen lepší pozor na samotnou řeč, která již ve svých slovech vyjadřuje to právě ve správném smyslu. Udělejte si o tom správný obraz.

„Vzdej se!“ Tak praví ku příkladu i vítěz k poraženému. V těchto slovech jest skryt smysl: „Vydej se mi na milost a nemilost, tedy bezpodmínečně, abych mohl rozhodovat podle svého i o tvém životě a smrti!“

Vítěz však jedná tím nesprávně, protože člověk i ve svém vítězství má se přísně řídit podle zákonů Božích. Každé zanedbání v tomto směru činí ho jinak viníkem před Pánem.

Stihne ho jistě pak zvrtné působení! Tak je tomu u jednotlivce jako u celých národů!

A nyní je tu doba, kdy se všechno, co se dosud ve světě stalo, musí rozřešit! Také všechno bezpráví poslední světové války. Co bylo při tom bezprávím a co je bezprávím z toho, co se **dnes** odehrává na zemi, z **toho nezůstane ani slovo neodpykáno!**

Toto odpykání není však zůstaveno nějaké budoucnosti, nýbrž již **přítomnosti!**

Rychlé rozuzlení všech zvrtných působení není proti zákonům stvoření, nýbrž spočívá zcela správně v zákoně samém.

Chod soukolí se v tuto dobu zrychluje silou vyzařování tělem učiněného zákona, která vynutí konečné účinky. Dříve se však všechno vystupňuje až k plodům a přezrálosti tak, aby falešné se všude samo rozpadlo a umírajíc se soudilo. Při tom bude dobré osvobozeno od dosavadního tlaku falešného a může zesílit!

V blízké době zesílí se toto záření tak, že v mnoha případech přijde zvrtné působení **bezprostředně, ihned!**

A to jest ona moc, která brzy ustraší pozemské lidi a které se v budoucnosti budou muset obávat. Avšak právem mají se jí obávat jen **ti**, kdo činí **bezpráví**. Před ranou zvrtného působení, které působí v **Božských zákonech**, je neuchrání to, že sami se cítí při tom v právu, nebo chtějí, aby tomu věřili jiní! Lidstvo nemůže býti zbaveno ani prášku své viny tím, když si vymyslelo na zemi jiný zákon, pod jehož ochranou mnohdy bludně a nesprávně jedná, i když je podle tohoto zákona v právu.

Božské zákony, tedy Boží vůle, nijak se nestarají o názory těchto pozemských lidí, které si uložili do svých pozemských zákonů. I kdyby celý svět je cítil jako správné. Kde to není podle zákonů Božích, tam dopadne nyní rána mečem! Boží zákony budou vyvozením následků soudit!

Radovat se mohou všichni ti, kteří podle Božských zákonů trpěli pod lidmi **nevinně**. Neboť nyní oni nabudou práva a jejich protivníci nebo soudci budou vydáni Božské spravedlnosti.

Radujte se, neboť Božská spravedlnost se blíží! Působí již ve všech zemích této planety! Pohleďte na ten zmatek! To jsou důsledky **blížící se** Boží vůle! Je to nastávající očista!

Bylo zaslíbeno, že noha Vyslance Božího nevstoupí do prachu toho, co bylo!

Z toho důvodu vyžívá se již **nyní** všechno, co je v sobě mrtvé, co je mezi lidmi nesprávné v hospodářství, ve státě, v politice, církvích, sektách, národech, v rodinách i v jednotlivcích. Všechno, vše bude nyní vytaženo na Světlo, **aby se zjevilo a současně na něm soudilo!** Také to, co dosud mohlo skrytě v klidu odpočívat, **musí** se ukázati tak, jak **skutečně** jest. Musí se projevit a na konec v sobě i nad jinými zoufat, v sobě se rozpadnout a rozpráshit. Není již ničeho na zemi, co by bylo Jemu se líbící¹⁾!

Tak to vaří pod tlakem Světla již dnes ve všech zemích a na všech místech. Nouze a bída vzrůstají, až přijde zoufalství. Konečně zůstane jen beznadějnost a vědomí, že ti, kteří chtějí pomoci, mají **jen prázdná slova** a svá sobecká přání, že však žádné pomoci přinést nemohou! Bojovníci Grálu letí jako smršť na

hlavami všech a bijí ostře tam, kde se hlava nechce sklonit.

Pak teprve vznikne pravá půda, která opět bude úpět o **Boží** pomoc! Po vraždě a žhářství, hladu, moru a smrti, po poznání vlastní neschopnosti!

Uprostřed zoufalství začnou však pomocníci ve službě Grálu plnit svou úlohu! Nastane veliká výstavba.

Nikdo jiný nemůže jinak přinést zlomeným pomoc. Pak mají být svobodni, osvobozeni od tlaku temna! Mají však být také svobodni **sami v sobě!** Být svobodným sám v sobě může však každý jen **sám**. K tomu však musí vědět, co svoboda znamená, co svoboda **je**.

Svobodný jest jen ten člověk, který žije v zákonech Božích! Jedině tak a ne jinak stojí nestísněn a neomezován v tomto stvoření. Všechno mu pak pomáhá, místo aby se mu kladlo do cesty. „Slouží“ mu, poněvadž je správným způsobem používá.

Boží zákony ve stvoření jsou ve skutečnosti vším tím, co každý člověk potřebuje ke zdravému a radostnému životu ve stvoření. Jsou souznačné s pokrmem pro zdraví! Jen ten, kdo zná vůli Boží a podle ní žije, je skutečně svobodný. Každý jiný musí se v mnohonásobných vláknech zákonů tohoto stvoření spoutat, poněvadž se sám do nich zaplétá.

V Boží vůli a v jeho zákonech toto stvoření teprve vzniklo. Pracující společně, noří se tato vlákna zákonů vždy hlouběji a všude vynucují pohyb k vývoji, ve kterém se také nutně samy vždy víc a více rozvíjejí. Při tom se kolem těchto vláken zákonů v plynoucím pohybu trvale formuje nové stvoření. Tak dávají

zákony současně oporu, možnost bytí a dalšího rozšiřování stvoření.

Není ničeho bez této Boží vůle, která jediné dává pohyb. Všechno ve stvoření se řídí podle ní.

Jedině lidský duch se **nevpravil** do těchto vláken! Zamotal je a tím zamotal sám sebe, poněvadž chtěl jíti podle **své** vůle novými cestami a na stávající, již hotové – nedbal.

Změnu přináší nyní právě ztělesněná Boží vůle na zemi. Vlákna všech Božských zákonů ve stvoření budou nabita zesílenou silou tak, že se mocně napnou. Tímto ohromným napětím vrátí se rychle zpět do svých původních poloh. Při tom bude všechno zamotané a zauzlené vyrovnáno nezadržitelně s takovou prudkostí, že události prostě roztrhnou vše, co není schopno přizpůsobiti se správnému stavu ve stvoření.

Nechť jest to cokoliv! Rostliny, zvířata, hory, proudy vod, země, státy nebo člověk! Všechno se zhroutí, jestliže se v posledním okamžiku nebude moci prokázati jako pravé a Bohem chtěné!

1)

bohulibé